

De vernieling van den St. Pietersberg.

Onder de vele natuurschoon-vernielingen die we in deze dagen te ondergaan hebben — wèl is 'n vereeniging als „Heemschut” in ons lieve vaderland helaas onmisbaar! — is er wel geen enkele gelooven we, die zoo spreekt tot 'n ieder, die zóó belangrijk is, en die ook zóó koeltjesweg ondanks 't heftigste protest dóórgezet wordt, als de vernieling van den St. Pietersberg bij Maastricht.

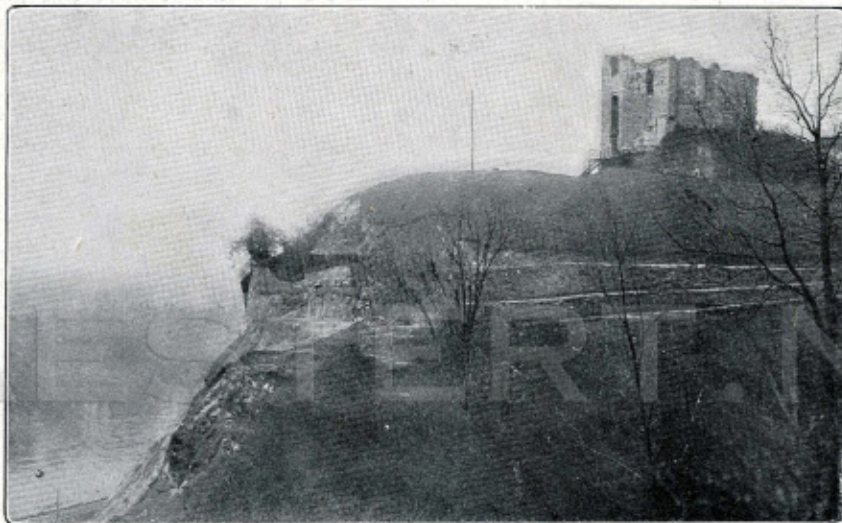
De omstreken van Maastricht zijn en blijven wonderlijk in hun éénig natuurschoon: het zuiden van Limburg, waarvan Valkenburg de parel is, is een der mooiste en schilderachtigste streken des lands.

En de St. Pietersberg, van welks kruin men de heerlijke Maas-vallei in al haar wondere schoonheid overziet, die als het ware de oude stad van St. Servaas beheerscht, die zoo prachtig begroeid was en met zijn hollen, gangen en kloven een merkwaardigheid op zichzelf bleef, welke duizenden en duizenden jaarlijks bezochten, is in deze streek eeuwen lang geweest een monument van natuurschoon, dat door volk en regeering steeds werd gerespecteerd, verzorgd, vermooid.

Tot op een goeden dag een paar schepen kwamen aanleggen in het kanaal dat langs den voet van den berg gegraven is voor de scheepvaart tusschen Maastricht en Luik, — werklieden met hakbijlen en houweelen er landden, — en groote machines gelost werden en opgesteld....

De mergelsteen waaruit de St. Pietersberg bestaat, heeft waarde: de berg moet er dus aan, en een groote Belgische Mij. heeft naar het schijnt, het recht verworven den berg te.... „sloopen”!

„Heemschut” heeft nu geprotesteerd, — den Minister zijn door belangstellende Kamerleden vragen gedaan, maar resultaat schijnt dit alles niet op te leveren: het werk gaat door, en spoedig zal het met het schoon van den St. Pietersberg dat duizenden en duizenden hebben gezien en bewonderd, voor 't grootste

De St. Pietersberg met de ruïne Lichtenstein, zooals die er nu uitziet.

De schoone Wilhelminaweg met uitzicht op 't Chalet.... dit alles is al verdwenen.

Een foto van een paar jaar geleden, die ongeveer hetzelfde punt weergaf als de kiek boven. Men ziet rechts boven de ruïne Lichtenstein in 't groen zooals we die vroeger zagen. De vergelijking met de bovenste kiek die we dezer dagen maakten, is welsprekend.

deel nu uit zijn.

Onze foto's op deze en de volgende bladzijde geven een documentatie van deze vernieling. Ze spreken voor zich-zelf en doen het eens te meer betreuren dat onze wetgeving naar het schijnt niet in staat is paal en perk te stellen aan een exploitatie van een natuurmonument, dat zoo goed als iedereen gespaard wensch.

Waarschijnlijk zal er voor de omhakkerij van het welige groen en voor het winnen van mergelsteen op deze wijze en hier, wel een „ambtelijke” verontschuldiging of verklaring zijn — op dezelfde manier als b.v. het schenden der Stichtsche Lustwarande en nog zooveel andere aanslagen op ons overblijvend natuurschoon goed gepraat werden....

Maar de aanhouder wint! Ook de Stichtsche Lustwarande zal na en door alles wat er over geschreven is, na de algemeene verantwoordiging die de voorgenomen verwoesting allerwege ontkend heeft, nu — naar de laatste berichten luiden — voor het grootste gedeelte gespaard blijven: er is blijkbaar tóch wel iets op gevonden, al was dat in den beginne volgens de „ambtelijke” lezing volstrekt onmogelijk, om verreweg de meeste boomen te sparen.

Wellicht dat onze welsprekende foto's in dezen geest óók iets kunnen uitwerken.

Wellicht dat de mergelsteen nog ergens anders gehaald kan worden dan op den St. Pietersberg, met vernieling en vernietiging van wat zooveelen jaren lang bewonderd hebben en zouden willen behouden voor het nageslacht.

Intusschen: alle liefhebbers van lucht en licht en schoonheid, bewonderaars van wat we aan natuurmonumenten in ons vaderland nog bezitten, roepen we daarom op ter verdediging en ten protest. hoe hier een der meest bekende en schoonste punten waarop ons land roemen mocht, totnogtoe ongestoord en zonder deernis vernield kon worden!....